

de vogels zegt: „God gaf den één de mooie veeren, den ander de schoone stem." Of dit in overdrachtelijken zin van de menschen ook geldt, durf ik te minder uitmaken, omdat ik er hier geen ruimte voor heb. Maar voor de windhonden geldt het zeker, behoudens de uitzonderingen. De windhond is een uiterst zelfzuchtig wezen, en kenmerkt zich in het geheel niet door bijzondere gehechtheid aan zijn meester, maar sluit zich gaarne aan bij ieder, die hem streelt. Voor liefkoozingen is hij gevoeliger dan eenige andere hond, en daarbij is hij zóó prikkelbaar, dat hij bij de meest onschuldige plagerij de tanden laat zien. Ijdel en trotsch als hij is, verdraagt hij geen achteruitzetting, en openbaart dit zelfs door het sidderen van zijn geheele lichaam. Of honden ook al jaloersch kunnen zijn? Ach, konden zij het maar alleen! Moge menig mensch het bedenken, dat ook de windhond jaloersch zijn kan! Hij zal zich dan misschien schamen, vóór hem zelf en lichaam van jaloerschheid sidderen.

Heeft de windhond een meester, die hem voortdurend streelt, dan blijft hij in goeden luim en toont ook eenige gehechtheid aan zijn heer, maar nauwelijks geeft een ander hem meer bewijzen van waardeering dan deze, zoo openbaart hij zijn ontrouw. Toen Eduard III, koning van Engeland, stervende was, trok zijn zedeloze gezellin hem nog snel een kostbaren ring van den vinger, en op het oogeblik van zijn dood verliet de windhond hem, en liep tot den vijand over. De lezer zij gewaarschuwd. Voor wie?

Zooals de windhond zich tegenover den mensch verhoudt, even klein van ziel gedraagt hij zich tegenover andere honden. Hij houdt niet van hen; ze zijn hem geheel onverschillig; komt het tot een vechtpartij, dan is hij de eerste, die toebijt, en een gevaarlijke tegenpartij. Want ondanks zijn slanke, fijngevormde gestalte, is hij sterk, en zoodra het tot bijten komt, maakt hij gebruik van zijn grootte, tracht zijn tegenpartij aan den nek in de hoogte te heffen, en schudt hem zóó woedend, dat het slachtoffer hooren en zien vergaaf. Bovendien handelt hij zoo kleinzielig, dat hij zich ook met kleine honden in gevecht begeeft, terwijl andere honden, die edeler karakter bezitten, dezen met zekere minachting behandelen en ze ten minste nooit bijten.

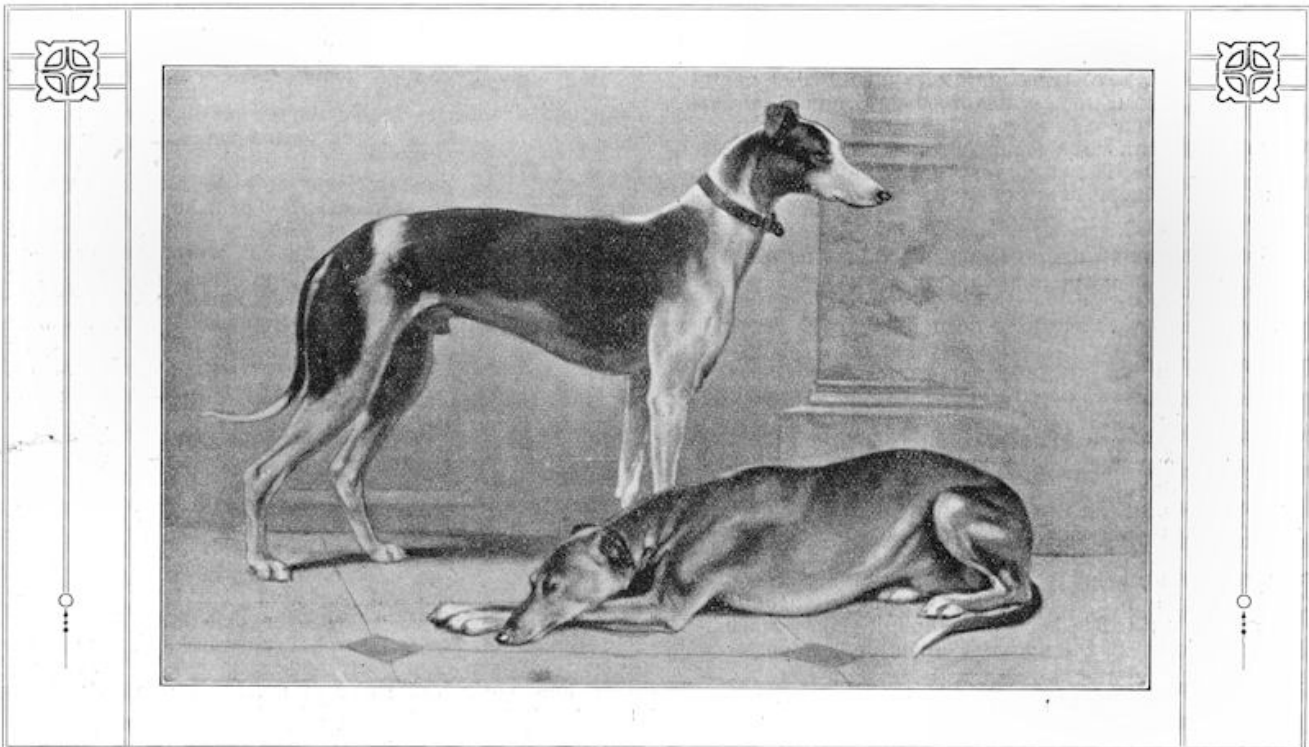
Veel meer dan in het Noorden, wordt de windhond in het Zuiden gebruikt, vooral in de steppenlanden, op de jacht en als wachthond. Tartaren, Perzen, Arabieren, Bedoeïnen, enz., stellen hem op hoogen prijs. Onder de Arabische stammen der woestijn-steppe aan den rand der Sahara is het spreekwoord in zwang:

Een goede valk, een snelle hond, een edel paard
Zijn meer dan twintig vrouwen waard.

De lezeressen van „Timotheüs" gelieven kennis te nemen, dat ik geen Arabier ben, en mij er hoegenaamd geen denkbeeld van kan maken, hoeveel twintig vrouwen wel waard zijn. Zóóveel weet ik er van, dat de waarde van ééne vrouw mij altijd ver gegaan is boven den besten valk, den snelsten hond en het edelste paard!

Hoe zeer de windhonden door de bewoners der steppen op prijs gesteld worden, blijkt wel uit het volgende: een edele windhond vreet nooit van een vuil bord, en drinkt nooit melk, waarin iemand zijn hand gedoopt heeft. Terwijl men andere honden nauwelijks voedsel geeft, maar ze veeleer dwingt met aas en beenderen zich te voeden, ze woedend uit de tenten en van den disch jaagt, slaapt de windhond naast zijn meester op tapijten, en niet zelden in één bed met zijn bezitter. Men kleedt hem aan, opdat hij niet van de koude te lijden hebbe, belegt hem met dekens, alsof hij een edel paard ware, geeft zich moeite om hem in goeden luim te houden, en dat alles, omdat men zijn gebreken aan den adeldom van zijn wezen toeschrijft. Men vindt er een genoeg in, hem met allerlei sieraad te behangen, legt hem halsbanden om, en beschermt hem met een talisman tegen den invloed van het „booze oog." Men waakt met groote zorgvuldigheid voor zijn voedsel, en geeft hem in het algemeen slechts die spijzen, welke men zelf voor lekkernij houdt. De windhond begeleidt zijn meester op diens bezoeken, ontvangt evenals deze de grootste blijken van gastvrijheid, en krijgt mede zijn deel van elk gerecht.

P. J. K.

Stoomdruk — LA RIVIÈRE & VOORHOEVE — Zwolle.